

RÅDETS BESLUT 2003/170/RIF**av den 27 februari 2003****om gemensamt utnyttjande av sambandsmän som är utsända av medlemsstaternas brottsbekämpande organ**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 30.1 a, b och c och 30.2 c samt artikel 34.2 c i detta,

med beaktande av Konungariket Danmarks initiativ ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Vid sitt möte den 3 december 1998 antog rådet (rättsliga och inrikes frågor) rådets och kommissionens handlingsplan för att på bästa sätt genomföra bestämmelserna i Amsterdamfördraget om upprättande av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa ⁽³⁾; i handlingsplanen sägs i åtgärd 48 att man inom fem år efter det att fördraget har trätt i kraft skall vidta åtgärder för främjande av samarbete och gemensamma initiativ när det gäller utbildning, utbyte av sambandsmän, utstationering, användning av utrustning och kriminalteknisk forskning.
- (2) Europeiska rådet i Wien den 11–12 december 1998 ställde sig i slutsats 83 bakom rådets och kommissionens handlingsplan för att på bästa sätt genomföra bestämmelserna i Amsterdamfördraget om upprättande av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, och begärde i slutsats 89 att insatserna mot den organiserade brottsligheten skulle förstärkas mot bakgrund av de nya möjligheter som fördraget medförde.
- (3) Europeiska rådet i Tammerfors den 15–16 oktober 1999 uppmanade rådet och kommissionen att i nära samarbete med Europaparlamentet främja fullständig och omedelbar tillämpning av Amsterdamfördraget på grundval av den handlingsplan som antogs av rådet (inrikes frågor) den 3 december 1998 och som Europeiska rådet i Wien den 11–12 december 1998 ställde sig bakom samt de politiska riktlinjer och konkreta mål om ett fördjupat polissamarbete för att bekämpa den gränsöverskridande brottsligheten som man enades om i Tammerfors.

(4) Europeiska rådet i Helsingfors den 10–11 december 1999 uppmanade Europeiska unionen att intensifiera sina insatser på det internationella planet genom att få till stånd ett mer omfattande samarbete med tredje land om begränsning av efterfrågan på och utbudet av narkotika samt om rättsliga och inrikes frågor. Europeiska rådet konstaterade samtidigt att det kommer att krävas en samlad insats från alla berörda myndigheter, med en särskild roll för Europol.

(5) Europeiska rådet i Laeken den 14–15 december 2001 bekräftade i slutsats 37 de riktlinjer och mål som fastställdes i Tammerfors och konstaterade samtidigt att det behövs nya uppslag och riktlinjer för att inhämta eftersläpningar på vissa områden.

(6) Den 14 oktober 1996 antog rådet gemensam åtgärd 96/602/RIF om en gemensam referensram för Europeiska unionens medlemsstaters initiativ i fråga om sambandsmän ⁽⁴⁾.

(7) Mot bakgrund av erfarenheterna från tillämpningen av den gemensamma åtgärden och mot bakgrund av bestämmelserna i Amsterdamfördraget om bekämpning av gränsöverskridande brottslighet, finns det ett behov av att förstärka och vidareutveckla samarbetet mellan medlemsstaterna när det gäller sambandsmännens arbetsuppgifter och utposterande till tredje land och i internationella organisationer.

(8) I den mån det är relevant för de arbetsuppgifter som fastställts i Europolkonventionen ⁽⁵⁾ kommer Europol att upprätta och upprätthålla samarbetskontakter med tredje land och internationella organisationer.

(9) Europol har upprättat och kommer att fortsätta att upprätta och upprätthålla samarbetskontakter med en lång rad tredje länder och internationella organisationer.

(10) Europol måste få det stöd som behövs och ges möjlighet att verkligen fungera som knutpunkten för det europeiska polissamarbetet. Europeiska rådet har betonat att Europol spelar en central roll för samarbetet mellan medlemsstaternas myndigheter i utredningarna av gränsöverskridande brottslighet, genom att Europol stöder brottsförebyggande åtgärder, analyser och brottsutredningar på unionsnivå.

⁽¹⁾ EGT C 176, 24.7.2002, s. 8.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 20 november 2002 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EGT C 19, 23.1.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 268, 19.10.1996, s. 2.

⁽⁵⁾ EGT C 316, 27.11.1995, s. 2.

- (11) Europol måste få möjlighet att i viss utsträckning utnyttja medlemsstaternas sambandsmän i tredje land så att Europol's operativa stödfunktion kan stärkas i förhållande till de nationella polismyndigheterna.
- (12) Medlemsstaterna är medvetna om att det redan förekommer ett omfattande samarbete mellan sambandsmän som utifrån nationella behov av medlemsstaterna har utplacerats i tredje länder och internationella organisationer. Det finns emellertid ett behov av att förstärka delar av samarbetet mellan dessa sambandsmän, för att medlemsstaternas resurser skall kunna utnyttjas på bästa sätt.
- (13) Samarbetet mellan medlemsstaterna behöver förstärkas på detta område så att informationsutbytet kan underlättas och den grova gränsöverskridande brottsligheten kan bekämpas.
- (14) Medlemsstaterna lägger särskilt stor vikt vid samarbetet för att bekämpa den gränsöverskridande brottsligheten, eftersom de anser att en förstärkning av samarbetet när det gäller informationsutbyte kommer att ge de nationella myndigheterna ökade möjligheter till effektiv brottsbekämpning. Medlemsstaterna anser att Europol bör spela en central roll i detta sammanhang.
- (15) Syftet med detta beslut är att reglera frågor som rör bekämpning av grov gränsöverskridande brottslighet.
- (16) De bestämmelser i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Frankrike om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna ⁽¹⁾ (nedan kallad "Schengenavtalets tillämpningskonvention") som gäller gemensamt utnyttjande av sambandsmän bör vidareutvecklas, så att samarbetet mellan medlemsstaterna i kampen mot den gränsöverskridande brottsligheten kan förstärkas.
- (17) Vad gäller Island och Norge innebär detta beslut, med undantag av artikel 8, en utveckling – i enlighet med det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽²⁾ – av bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av artikel 1 H i rådets beslut 1999/437/EG ⁽³⁾ av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtalet.
- (18) Förenade kungariket deltar i detta beslut i enlighet med artikel 5 i det protokoll om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar som är fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättande av Europeiska gemenskapen samt artikel 8.2 i rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket ⁽⁴⁾.
- (19) Irland deltar i detta beslut i enlighet med artikel 5 i det protokoll om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar som är fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättande av Europeiska gemenskapen samt artikel 6.2 i rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket ⁽⁵⁾.
- (20) Gemensam åtgärd 96/602/RIF och bestämmelsen i artikel 47.4 i Schengenavtalets tillämpningskonvention bör följaktligen upphöra att gälla.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definition

1. Med *sambandsman* avses i detta beslut en företrädare för någon av medlemsstaterna som av ett brottsbekämpande organ har utplacerats i ett eller flera tredje länder eller internationella organisationer för att upprätta och upprätthålla kontakter med myndigheterna i dessa länder eller organisationer i syfte att bidra till att förebygga eller utreda brottsliga handlingar.

2. Detta beslut skall inte påverka de uppgifter som medlemsstaternas sambandsmän har inom ramen för sina befogenheter och i överensstämmelse med nationell lagstiftning, nationella behov eller andra, mer gynnsamma avtal som ingåtts med värdstaten eller den internationella organisationen.

Artikel 2

Sambandsmännens uppgifter

1. Varje medlemsstat skall sörja för att dess sambandsmän upprättar och upprätthåller direkta kontakter med de behöriga myndigheterna i värdstaten eller den internationella organisationen för att främja och påskynda insamling och utbyte av information.

⁽¹⁾ EGT L 239, 22.9.2000, s. 19.

⁽²⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽³⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 31.

⁽⁴⁾ EGT L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁽⁵⁾ EGT L 64, 7.3.2002, s. 20.

2. Varje medlemsstats sambandsman skall dessutom bidra till insamling och utbyte av information som kan användas för att bekämpa grov gränsöverskridande brottslighet, bl.a. information som ger en bättre kännedom om rättsväsendet och de operativa metoderna i de berörda staterna eller internationella organisationerna.

3. Sambandsmännen skall utföra sina uppgifter inom ramen för sina befogenheter och i överensstämmelse med bestämmelserna, inbegripet dem som rör skydd av personuppgifter, i deras nationella lagstiftning och i eventuella avtal som ingåtts med värdstaterna eller de internationella organisationerna.

Artikel 3

Information om utplacering av sambandsmän

1. Medlemsstaterna skall varje år informera varandra om sina avsikter att utplacera sambandsmän i tredje länder och internationella organisationer, samt även informera generalsekretariatet vid Europeiska unionens råd (nedan kallat "generalsekretariatet") om dessa sambandsmän och om deras arbetsuppgifter samt om eventuella samarbetsavtal mellan medlemsstaterna om utplacering av sambandsmän.

2. Generalsekretariatet skall årligen utarbeta en sammanställning, som skall skickas till medlemsstaterna och till Europol, om medlemsstaternas utplacering av sambandsmän och om deras arbetsuppgifter samt om eventuella samarbetsavtal mellan medlemsstaterna om utplacering av sambandsmän.

Artikel 4

Nätverk av sambandsmän i tredje länder

1. Medlemsstaterna skall se till att de sambandsmän från medlemsstaterna som har utplacerats i samma tredje land eller internationella organisation träffas regelbundet eller vid behov för att utbyta relevant information. Den medlemsstat som innehar ordförandeskapet för Europeiska unionens råd skall se till att dess sambandsmän tar initiativ till sådana möten. Om den medlemsstat som innehar ordförandeskapet inte är företräd i det tredje land eller den internationella organisation som berörs, skall en representant för det kommande eller närmast efterföljande ordförandeskapet ta initiativ till mötet. Kommissionen och Europol skall när så är lämpligt inbjudas till sådana möten.

2. Medlemsstaterna skall se till att deras sambandsmän som har utplacerats i samma tredje land eller internationella organisation bistår varandra när det gäller kontakter med värdstatens myndigheter. När det är befogat får medlemsstaterna komma överens om att deras sambandsmän fördelar arbetsuppgifterna mellan sig.

3. Medlemsstaterna får bilateralt eller multilateralt avtala att sambandsmän som har utplacerats av en medlemsstat i ett tredje land eller en internationell organisation dessutom skall bevaka en eller flera andra medlemsstaters intressen.

Artikel 5

Samarbete mellan medlemsstaterna om utbyte av information via sambandsmän i tredje länder

1. Medlemsstaterna skall se till att deras sambandsmän i tredje land och i internationella organisationer, i enlighet med nationell lag och relevanta internationella instrument och i enlighet med tillämpliga bestämmelser om skydd av personuppgifter, förser sina respektive nationella myndigheter med upplysningar om allvarliga brottsliga hot mot andra medlemsstater som inte är företrädade med egna sambandsmän i det tredje land eller den internationella organisation som berörs. De nationella myndigheterna skall i enlighet med nationell lagstiftning och beroende på hotets allvar, bedöma om de berörda medlemsstaterna bör informeras.

2. Medlemsstaternas sambandsmän i tredje land eller i internationella organisationer får, i enlighet med nationell lag och relevanta internationella instrument och i enlighet med tillämpliga bestämmelser om skydd av personuppgifter, vid behov lämna information om allvarliga brottsliga hot mot andra medlemsstater direkt till den berörda medlemsstatens sambandsman, om medlemsstaten är företräd i det tredje land eller den internationella organisation som berörs.

3. I enlighet med nationell lag och relevanta internationella instrument får medlemsstater som inte har sambandsmän i ett tredje land eller i en internationell organisation vända sig till en annan medlemsstat som har sambandsmän i det tredje land eller den internationella organisation som berörs för utbyte av relevant information.

4. Medlemsstaterna skall behandla en framställning enligt punkt 3 i enlighet med nationell lag och relevanta internationella instrument och snarast möjligt meddela om en sådan begäran kan tillmötesgå.

5. Medlemsstaterna får samtycka till att information utbyts direkt mellan sambandsmän i tredje land och i internationella organisationer och andra medlemsstaters myndigheter om det är i enlighet med tillämpliga bestämmelser om skydd av personuppgifter.

6. Genomförandet av de uppgifter som beskrivs i punkterna 1 och 2 får inte hindra sambandsmännen från att genomföra sina ursprungliga arbetsuppgifter.

*Artikel 6***Gemensamma seminarier för sambandsmän**

1. För att förbättra sambandsmännens samarbete i ett eller flera tredje länder och i internationella organisationer får medlemsstaterna, om det finns särskilda behov av underrättelser om och insatser i de tredje länder och internationella organisationer som berörs, hålla gemensamma seminarier om tendenser i brottsligheten och om de mest effektiva metoderna för att bekämpa gränsöverskridande brottslighet, varvid vederbörlig hänsyn skall tas till EU:s regelverk. Kommissionen och Europol skall inbjudas till sådana seminarier.
2. Deltagande i seminarier enligt punkt 1 får inte hindra sambandsmännen från att genomföra sina ursprungliga arbetsuppgifter.

*Artikel 7***Behöriga nationella myndigheter**

1. Medlemsstaterna skall utse kontaktpunkter vid sina behöriga myndigheter för att underlätta de uppgifter som avses i detta beslut och se till att de nationella kontaktpunkterna kan fullgöra sina uppgifter effektivt och snabbt.
2. Medlemsstaterna skall skriftligen informera generalsekretariatet om kontaktpunkterna vid de behöriga myndigheterna och om senare ändringar till följd av detta beslut. Generalsekretariatet skall offentliggöra denna information i *Europeiska unionens officiella tidning*.
3. Detta beslut skall inte påverka befintliga nationella bestämmelser, i synnerhet vad gäller kompetensfördelningen mellan olika myndigheter och tjänster i de berörda medlemsstaterna.

*Artikel 8***Europol**

1. Medlemsstaterna skall i enlighet med nationell lag och Europolkonventionen underlätta behandlingen av framställningar från Europol om att erhålla information från medlemsstaternas sambandsmän i tredje länder eller internationella organisationer där Europol inte är företrätt. Europolis framställningar skall ställas till medlemsstaternas nationella enheter,

som i enlighet med nationell lag och Europolkonventionen skall fatta ett beslut om framställningen. Information från medlemsstaternas sambandsmän i tredje länder eller internationella organisationer skall vidarebefordras till Europol i enlighet med nationell lag och Europolkonventionen.

2. När de fastställer sambandsmännens arbetsuppgifter skall medlemsstaterna i förekommande fall ta vederbörlig hänsyn till de uppgifter som enligt Europolkonventionen åligger Europol.

*Artikel 9***Tillämpning på Gibraltar**

Detta beslut skall tillämpas på Gibraltar.

*Artikel 10***Utvärdering**

Rådet skall utvärdera genomförandet av detta beslut senast två år efter det att det antagits.

*Artikel 11***Upphävande**

1. Gemensam åtgärd 96/602/RIF skall upphöra att gälla.
2. Bestämmelsen i artikel 47.4 i Schengenavtalets tillämpningskonvention skall upphöra att gälla.

*Artikel 12***Ikraftträdande**

Detta beslut träder i kraft fjorton dagar efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 27 februari 2003.

På rådets vägnar

M. CHRISOCHOÏDIS

Ordförande